

Panor. super secunda Primi.

- tua. Solu. potest ex disp[ositione] apostolicæ sedis, nō alias
- 2 **O**ppon. q[ui] delictum patris non nocet filio, ff. de decu. l. generaliter. §. spurios, & l. spurii. §. penul. C. de penis. l. sancimus. Solu. hoc est propter ordinu[m] prerogatiuam, qui datur non solum p[ro]p[ter] recipiētes sed et p[ro]p[ter] alios, & ne per id infametur ecclesia, de obli. ad ratioci. c. i. & vide quod non j. eo. ti. c. 2. lib. 6. & per Host. in sum. eod. tit. §. quæ est causa prohibitionis. ¶ Ibi dicit Host. q[ui] triplex est causa prohibēdi illegitimum, prima excellētia ordinis, quæ turpibus, & infamibus conferri non potest, inf. de excess. præla. c. inter dilectos. Secunda detestatio criminis paterni, quod quicquid detestatur in filios, C. ad l. Jul. mai. l. quisquis. i. q. 4. c. ecclesia. ver. Itē paruulos. Tertia est timor paternæ incontinentiæ. 24. dist. c. quando generaliter. 56. di. c. si genus. inf. eo. c. literis.

ADDITIONES.

- 1 **¶** Delictum patris. Casus in quo b. h. l. s. patitur pro patre, ponit gl. in l. duo fratres, in ver. fuisse. ff. de iu. patro. lmo. in l. infulam, ff. sol. man. Fel. in c. vergenti, de her. & ibi ponit, an si filius habet beneficium perdat illud per delictum patris. Seb. Sa. 1a.
- 2 **¶** Tertia est. Adde istas tres rationes, quare illegitimus ad sacros ordines promoueri prohibetur esse positus per glo. in c. 2. eo. ti. li. 6. eadem ponit Ber. de Fir. in tra. de Episcopis, in 2. parte, l. b. 2. Zac.

SYMMA R I V M.

- 1 **I**ndex potest ex officio supplere, vbi tangitur publica utilitas, vel peccatum.

C A P. IIII.

Conquerente

Casus literalis. Mortuo presbytero ecclesie sanctæ Mariæ M. clericus fuit presentatus ad eam a patrono. R. filius dicti presbyteri impetiebat eius institutionem. vnde dictus M. conquestus fuit domino Papæ. Mandat Papa, si publicum est, & notorium patrem dicti R. habuisse personatum in dicta ecclesia, filius eius nullo modo instituat ibidem, & si institutus est remoueat. Ber. Not. i. quem tenuisse ecclesiam et inferiorē, posse esse publicum, & notorium. ¶ No. ii. q. in notoriis, vbi tangitur publica utilitas, & peccatum, seu animarum periculum, potest iudex supplere ex officio. No. 3. q. ecclesia, in qua pater principaliter titulo ecclesie præfuit, filius non potest aliquid etiam particulare beneficium consequi, vel illi in specie præfidere, cui pater præfuit. No. q. promotio iniusta non transit in rem iudicatam, quin quodcumque vitio comperto possit amoueri. Quærit gl. qualiter possit esse notorium, & dicit gl. q[ui] si ibi ministravit, nō poterat non esse notorium, alleg. sup. de transla. præla. c. licet. No. glo. quæ extendit illud cap. loquens de episcopo ad ecclesiam parochialem, quid in monacho vidisti. supra de temp. or. c. ex parte. vide Doc. qui idem dicunt, de elec. c. dudum, il. 2. dicunt tamen Doc. q[ui] dato, quod ibi ministraverit, foret publicum, poterat esse occultum, an pater fuerit. Obuiat decre. inf. eod. proposuit. vbi potest promoueri in ecclesia paterna. Solut. ibi dispensatiue potest, hic de iuris rigore, vel ibi fuit persona media, hic non, inf. eo. c. ex transmissa. Hof. vel ibi illa ecclesia non fuit paterna.

SYMMA R I V M.

- 1 **I**nhabilis censetur habitatus si episcopus cum scienter promouit. 2. l. 6. 7.
- 4 **P**ossessorium recuperanda datur propter spoliationem iudicalem. q. 10. 11. Possessorium recuperanda datur contra quemlibet in vitium succedentem.
- 5 **F**ilius sacerdotis quo casu potest de iure retinere beneficium olim paternum. 1. 1. Ordinatus ad ordines nullum beneficium habens, potest agere contra ordinantem, vt sibi de beneficio provideatur.
- 7 **I**nhabilis censetur habitatus, si cum eo fuit per superiorem scienter aliquid actum?
- 8 **D**ispensatio an in dubio presumatur ex eo, quod scienter fuit cum inhabili aliquid actum?
- 9 **D**ispensatio non presumitur, nisi exprimat[ur] verbum, dispenso, secundum opin. Host.
- 10 **V**enire, an quis possit contra factum suum?
- 12 **I**gnorantia, an scientia in dubio presumatur?
- 13 **P**relatura an possit dari ad tempus.
- 14 **C**lausula, in pace dimittas, quid importat?

C A P. V.

Meniens

¶ Episcopus qui scienter contulit filio sacerdotis ecclesiam paternam, exinde cum remouere non potest. h. d. Sunt duæ partes. Prima ponit querelam. Secunda prouidet distinguendo secundum membrum lib. Veru[m]

Casus literalis. episcopus Londonen. ordinavit. N. clericum ibi presbyterum ad cappellam sancti Lau. quam concessit eidem. postmodum vero ipsum spoliavit. eadem, eo q[ui] pater eius in ecclesia ministravit. Sacerdos ille significauit hoc domino Papæ. vnde mandat Papa eidem episcopo, quatenus si constitit, ei quando ecclesiam ei concessit, q[ui] pater eius presbyter in ipsa ecclesia ministrasset, ipsam sibi restituat, & eum in pace dimittat, amoto illo, si quem insultat in ea. Sed si hoc ignorauit, ex quo eum ad ipsam ecclesiam ordinauit, eam sibi restituat, donec in alia ecclesia sibi prouideatur, vnde honeste valeat sustentari. B. No. i. q. ad sacros, & maxime presbyteratum quis promoueri non debet absque titulo, de hoc habetur de præb. c. cum fm. No. secundo q[ui] filius non potest promoueri de iure in ecclesia, in qua pater ante ministravit. ¶ No. tertio q[ui] contra male factum a se sciēter, in quo etiam nutritur peccatum, & quod est nullum, quis non potest venire, vt hic fm vnum intellectum, tenendo, q[ui] hic esset illegitimus. ¶ No. quarto, q[ui] sciēter gerens factum cōtrarius per se dispensabile, quo ad se circa illud dispensare videtur, nec ipse illud propria auctoritate retractare posset, & sic conferens beneficium paternum filio scienter, in quo pater ministravit, illum amouere non potest, secus si ignoranter, & sic ignorantia excludit consensum. ¶ No. quinto q[ui] per spoliationem iniustam etiam iudicalem datur possessorium recuperanda. Et no. q[ui] non solum datur contra spoliantem, sed etiam contra quemlibet in vitium succedentem. ¶ No. 6. q[ui] ordinatus ad sacros potest agere, vt sibi beneficium conferatur. & vbi illius, quod est collatum ex aliquo impedimento non tenet collatio, illud sibi ex dispensatione est relaxandum, donec aliter prouideatur, sed licet filius non possit tenere sibi beneficium gratiose concessum per viam gratiæ, in quo pater ante ministravit, potest tamen in illud retinere, quādo per viam iustitiæ etiam iniustitia impellente est necessitate sibi collatum, quousque aliter prouideatur, & tunc tenet quadam iuris dispensatione, quod est notandum, & de facili alibi non habes hoc. hoc tenet Io. And. in tex. ibi, Prouideas. ¶ Pro declaratione materiæ hic plura obuiant. Primo iniquum est, q[ui] eo, q[ui] scienter quis contulit beneficium illegitimo, adeo ardetur, q[ui] non possit illud retractare, qd fecit quia ex quo factum est contra ius, & est nullum, quia ecclesia non potest illegitimo conferri paterna, nec possit non venire contra factum proprium. sup. de ele. c. nōcti. Secundo videtur iniquum, q[ui] si ignorauit, teneatur ipsum adhuc restituere, donec prouideatur. Tertio videtur iniquum, q[ui] pro illo priuato alius, cui facta est collatio ea vacante, amoueat, cum quod legitime est factum, non debeat retractari, vt in regula factum legitime, de re. iu. li. 6. Gl. respondet, & hoc primo in prin. q[ui] quis contra factum suum non potest venire, quia quod legitime contulit, non debet fraudis consilio reuocare, ff. de ad. l. edi. l. ad res donatas. per hoc non tollitur contrarium. ideo glo. secundo dicit, q[ui] in hoc gratia est, & cā gratiæ fuit odiū episcopi sciēter talem eligentis. hoc tenuit Inno. simile de cle. coniu. c. diuersis fallacis. Secunda fuit op. & sol. antiquorum, q[ui] hoc ideo non poterat retractare, quod fecit, quia videbatur dispensare scienter conferendo, hoc non placet Phil. per c. dilectus. inf. eo. quia non potest dispensare hoc casu, vt ibi habetur. Ad intellectum huius tria sunt videnda. Primum an cum vitio hic assistenti poterit dispensare. Secundo dato, q[ui] potuerit, an promouendo dispenset. Tertio videbitur causa, quare hic non potuerit collationem retractare. Ad primū, si hic erat filius sacerdotis, & illegitimus, communiter tenetur, q[ui] non possit dispensare, inf. e. c. dilectus, & tene, quod ibi not. quo ad beneficium simplex, & ordines minores potest dispensare, non quo ad sacros, vt in c. i. eo. ti. li. 6. Si aderat vitium solum, q[ui] ad ecclesiam paternam velit eo existente legitimo, de hoc dicitur in d. c. dilectus. inf. eo. & forte potest dispensare cum causa, & tenet ibi Host. & tenendo hūc intellectum, licet gl. alium sequatur, vt patet in glo. i. quæ dicit hunc etiam in alia non posse ministrare, & sic suppleendum, maxime, per quod patet q[ui] intelligit de illegitimo, de hoc dic vt in c. i. eo. tit. lib. 6. in

ADDITIONO.

- 1 **¶** Possessorium Adde Ro. conl. 680 Adde an tali spoliato agenti possessorio recuperanda obster exceptio dominii. vide Alex in l. 5. Cato. col. 4 & ibi Bar. ff. de ver. obl. omnino eundem in l. naturaliter. §. i. nihil commune. ff. de acq. poss. Zac.